

1. Če je po solnčnem zahodu po letu močno rudeča zarja, bode drugi dan jasno in močen veter. Po zimi je pa drugi dan mrzlo in veter.

2. Če solnce zahaja po letu v siv negost oblak, katerega razdeljuje v rudeče-rumene pasove, bode drugi dan oblačno brez dežja.

3. Če solnce zahaja v temen oblak in poleg plavajo majhni oblaki po vsem nebesnem oboku, je pričakovati majhen dež.

4. Če je po preteku letnega vročega dne zvečer močno soparno, pričakovati je dežja.

5. Če za močno vročino hitro potegne močen mrzel veter, in se po nebu začno poditi oblaki, bati se je toče.

6. Če se po letu gorkega jasnega dne pokaže temna velika gromada oblakov s kake strani, pričakovati je čez nekaj ur ploho in nevihto, potem pa znova jasno.

6. Če začne iti dež in potem potegne še hladen veter in se vse nebo pokrije z oblaki, je pričakovati večdnevnega deževja in hladnega vremena.

7. Če po zimi po mrzlih dneh se nebo prevleče svetlo-sivimi oblaki in solnce skozi nje spušča rudeče-rumene žarke in pihlja lahek veter, bode drugi dan melo.

8. Če po zimi solnce ne sije prav jasno in se vidi okrog njega meglen obroč, bode gotovo melo.

9. Če lastovke letajo močno okrog streh, zidov in stolpov, bode dež.

10. Če oblačni, deževen dan slišimo žvrgolenje vrabcev, pričakovati je, da se zjasni.

11. Če petelin zvečer poje, bode lepo vreme.

12. Če ovce močno beketajo in svinje močno kurlijo, bode dež.

13. Če se pes po zimi valja po snegu, bode melo, če se po letu valja po travi, je rad dež.

14. Če se v dežji voda v lužah in potokih mehuri, bode še dež.

15. Če se kavke kopajo v potoku ali luži, bode še dež.

Kmetijske raznoterosti.

Krompirjevo cvetenje. Če krompir cvete, ima manjše gomole. To trdijo mnogi učeni kmetovalci in priporočajo, da se cvetje potrga. Natančneje preiskave so pa pokazale, da se to delo ne splača. Kdor bi cvetje trgjal, bi na njivi mnogo rastlin pohodil in bi naredil več škode, nego bi pa koristil. Zatorej se trganje cvetja ne priporoča.

Kako konje spraviti iz gorečega poslopja. Skušnje kažejo, da je težko konje spraviti iz hleva, kadar gori. Najbolje ga spraviš iz hleva, ako ga osedlaš ali pa okomataš, ali pa konju na glavo deneš mokro vrečo ali plahto, da ognja ne vidi.

Krmljenje konj. Konju dajaj rajši suho krmo. Posebno je dobro, če mu daš suhega ovsa pomešanega z rezanico. Konj mora tako hrano dalje grizti, zato jo pa bolj oslini, kar pospešuje prebavljenje.

Pišeta na vrtu. Kokoši niso koristne vrtu. Nekatere poskušnje so pa pokazale, da piščeta, dokler ne znajo razgrebati, na vrtu ne delajo škode, temveč še mnogo koristijo, ker pobere razne mrčese. Tako vsaj piše neki nemški kmetijski list.

Poučni in zabavni del.

Zemljepisni in narodopisni obrazi.

Nabral Fr. Jaroslav.

253.

Detinstvo Stanleyevo. Njegov poočim. Vojak. Ameriški reporter.

Leta 1861 se je unela glasovita vojska v Ameriki. Tu je prišel Stanley zopet na dan, služil je v vojni Zedinjenih držav pod načelnštvom generala Johnstone-a. Aprila mesca 1862. l. je bil zajet v bitvi pri Pittsburghu. Ko so ga pripeljali v glavni tabor, da ga postavijo pred vojno sodišče in obsodijo, posrečilo se je predrzniku uteči; parkrat so ustrelili za njim, ali na srečo ga niso zadeli.

Da-si je bil v vednej nevarnosti, da mu pridejo na sled, vendar se je ponudil Stanley za prostega mornarja pri državnej mornarici. Tu se je kmalu odlikoval. Leta 1863 je bil imenovan tajnikom kapitana, ki je bil načelnik ladije „Ticonderoga“, in štiri mesce potem je bil imenovan tajnikom admirala, ki je prenesel svojo zastavo na to ladijo. Nekaj časa potem je bil imenovan zastavonoscem. Tako je živel v vojski do 1865. l. Ta čas je križal Ticonderoga pred Carigradom. Stanley je šel in prosil dopusta, da potuje po Malej Aziji. Od tu je krenil v Evropo, in je prišel zopet domov, da obiše mater, katere že skoro petnajst let ni videl.

Kedar se je povrnil v Zedinjene države, vojske že ni bilo več. Ker brezdelavno življenje ni ugajalo Stanley-u, dal je ostavko kot pomorski častnik. Sedaj se je spustil po novem potu, na katerem se je tudi proslavil: Stanley je šel mej novinarje.

Amerika je prava zemlja reporterjev. V Ameriki reporterje velikih novin plačujejo kakor ministre. Se vé da ni prijetna njihova služba, kajti reporterji ameriških novin skoro neprestano nosijo puško na rami, in hodijo kot vojaki za bojnimi četami. V teh ogromnih zemljah je še vedno dovelj kotov, po katerih se boji bijejo, in tu mora reporter biti na prvem mestu.

Stanley je šel najpreje z generalom Hancockom, ki je vojeval s shayenneskimi in Kiowa-indijanci. Dopisi, katere je pošiljal v novine „Missouri Democrat“ in „New-York Tribune“, vzbudili so pozornost vsega novinarstva, vsak je čutil, da je to mojster. In ko se je vojska izvršila, ni se Stanley vrnil domov, temveč se je na prostem splavu v spremstvu enega samega človeka vozil po reki Platte vse do Missouri-a.

Važni ameriški list „New-York Herald“ je na to najel Stanleya za potujočega dopisnika z letno plačo 20.000 frankov.

Bilo je 1867. l. Angleška je prirejala veliko ekspedicijo v Abesinijo. Stanley je bil že pred njó na Rudečem morju, in je zato pošiljal svojemu listu